

Європа

Відоме загублене королівство Атлантида — це лише одна з міфічних земель, що постали в уяві давніх греків. Було й багато інших — від благословенних Щасливих островів і до далеких країв, населених чудовиськами та велетнями. Але й поза греками по всій Європі трапляються історії про таємничі міста, оточені легендами. Деякі з місць на мапі існують лише в міфах, інші ж колись і справді були, але нині втрачені або зруйновані.

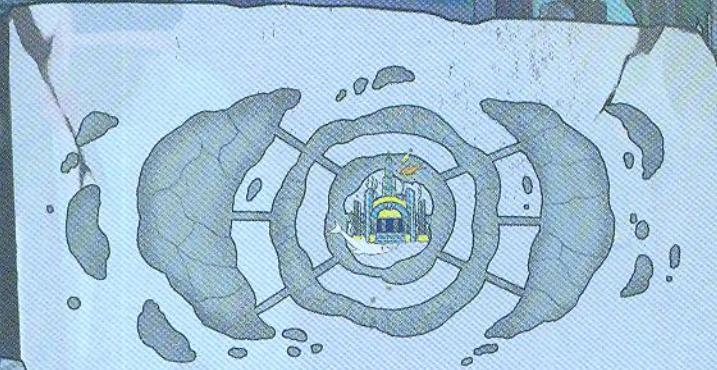
АТЛАНТИДА: ЛЕГЕНДАРНЕ ЗАТОПЛЕНЕ МІСТО

Чи може море за одну ніч проковтнути місто? За прадавньою легендою, саме це сталося із царством Атлантидою. Саме слово «Атлантида» огорнуто загадкою та викликає в уяві картинки зруйнованих храмів під водою, де поміж потрісканих колон і давніх скульптур снують косяки риб.

Але чи існує насправді це затоплене місто? Хтось уважає, що цей зниклий острів — найбільша з нерозгаданих загадок історії, а хтось — що це лише міф.

Сама по собі ідея про те, що ціле місто можуть зруйнувати стихії, не така й фантастична. Стародавнє місто Геракліон у Єгипті було зруйноване землетрусами й цунамі.

Давньогрецький учений Платон казав, що Атлантида лежить за «стовпами Геркулеса» — тобто в тому районі, який ми зараз називаємо Гібралтарською протокою.

Канали й мости

Легенда каже, що столиця Атлантиди складалася з двох кілець суходолу, одного всередині іншого, що сполучалися мостами, перекинутими через канали. У центрі розташувався храм, присвячений могутньому богові моря — Посейдону.

Стародавній переказ

Уперше про Атлантиду згадав грецький філософ Платон близько 2500 років тому. Він описав царство, що начебто існувало віддалено в часах імперію, що простягалася з Атлантики через Середземне море. Його столиця була заможним портовим містом, що вирізнялося розкішними палацами, золотими храмами й щасливими, але із часом стали підступними та жадібними, а тому боги вирішили покарати їх. Однієї ночі вони викликали

останнього льодовикового періоду
4 років тому крига, танучи, поступово
двищила рівень моря приблизно
метрів. Багато давніх прибережників міст
зали би поглинуті морські води.

У пошуках Атлантиди

Легенда про Атлантиду століттями заворожувала людей, і багато місць вважали справжнім розташуванням острова. Дехто вважає, що Атлантида — це грецький острів Санторині, на якому 3600 років тому відбулося величезне виверження вулкана. Утім, час виверження не дуже збігається з Платоновою історією. Інші кажуть, що гірські вершини потопленого царства — це нині Азорські острови в Атлантичному океані. Але там не було знайдено жодних доказів існування колись могутнього міста.

Азорські острови

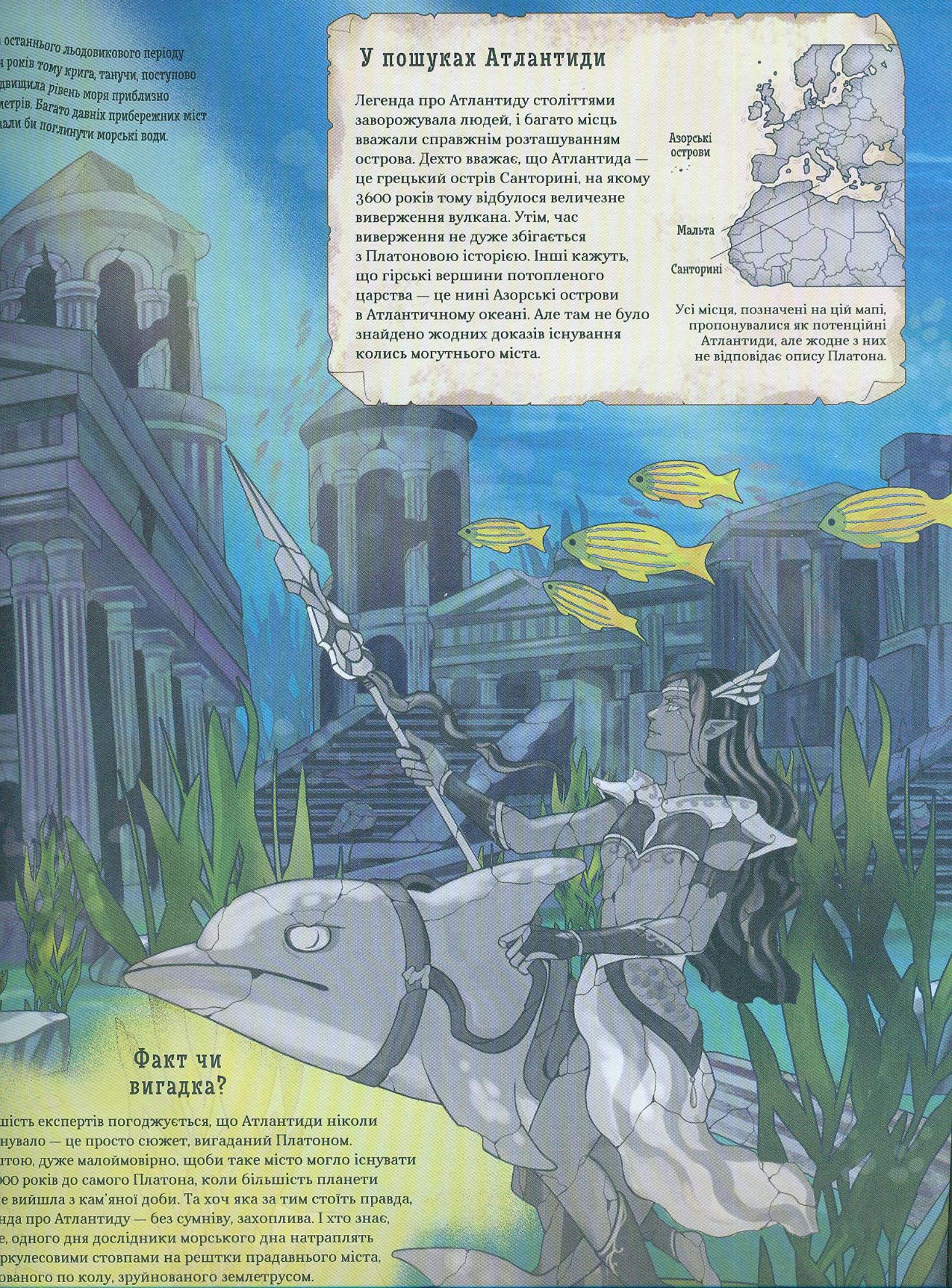
Мальта

Санторині

Усі місця, позначені на цій мапі, пропонувалися як потенційні Атлантиди, але жодне з них не відповідає опису Платона.

Факт чи вигадка?

шість експертів погоджується, що Атлантиди ніколи не було — це просто сюжет, вигаданий Платоном. Іншою, дуже малаймовірною, щоби таке місто могло існувати, є 100 років до самого Платона, коли більшість планети ще вийшла з кам'яної доби. Та хоч яка за тим стоять правда, що історія про Атлантиду — без сумніву, захоплива. І хто знає, може, одного дня дослідники морського дна натраплять на скелесовими стовпами на рештки прадавнього міста, зруйнованого по колу, зруйнованого землетрусом.

КАМЕЛОТ: НЕЗЛІЧЕННІ ВЕЖІ В ЗАМКУ КОРОЛЯ АРТУРА

Якщо тобі колись доводилося чути про легендарного британського героя короля Артура, його сяйливий меч Екскалібур, лицарів Круглого Столу, королеву Гвіневеру й друга-чарівника Мерліна, то, напевно, доводилося чути й перекази про Камелот. Ця міфічна фортеця з її блискучими вежами й тріпотливими стягами була палацом короля Артура. Але чи існував король Артур насправді? І де стояв Камелот, якщо хоч десь стояв?

Чи існував король Артур?

Найбільш ранню згадку про Артура ми знаходимо у валлійському манускрипті 1200-літньої давнини. Він описував володаря з V століття. А втім, ніхто не впевнений, чи він існував насправді, адже минуло кількасот років, поки інші письменники, уже в середньовічні часи, прикрасили ці історії подробицями. Саме тоді ми знайомимося з Артуровими лицарями Ланселотом і Галагадом, а також із його батьком Утером Пендратоном.

Отож, хоча персонаж Артура і відображав, ймовірно, реальну людину, та легенди, якими він оповитий, — просто оповідки.

Замок Тінаджел у Корнуоллі надихнув на створення багатьох про короля Артура. Його видовищну фортецю над скелястим узбудвали у XII столітті, однаке може бути й так, що він багато до того виконував роль важливого укріплення.

У великий зал Камелота, за легендою, стояв Круглий стіл. Його зробили спеціально, щоби підтримувати злагоду поміж Артуровими лицарями, адже за круглим столом ні в кого не було чільного місця.

